

ver lagt ind i sådan en regionstruktur, som fru Elsebeth Gerner Nielsen har foreslået.

Hvis man har et ønske, som jeg forstår Det Radikale Venstre har, om at lytte til aktørerne på området, hvorfor lytter man så ikke til dem, hvad angår ønsket om abonnementsordning, som vi jo må erkende ikke fungerer i dag, men som der også har været en positiv høringsproces om? Skal vi ikke lytte til området i stedet for bare at definere noget politisk herinde, som vi mener giver mening?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jo, jeg er absolut enig i, at når egnsteatrene ikke har tænkt på, at der måske var den der mulighed for at blive knyttet endnu stærkere til en region og også få tilskud på anden vis, end de har fået, så er det måske, fordi de ikke har tænkt over, at den model, vi har i København med DST-ordningen, kunne vi såmænd godt lave andre steder i landet.

Men vi er altså også i Det Radikale Venstre åbne for andre modeller end den, jeg lige har foreslået. Jeg kan bare se, at der er nogle egnsteatre rundtom i landet, som gør et utrolig godt stykke arbejde, og de burde understøttes mere, end vi kan gøre i øjeblikket, ved simpelt hen at give dem en regional status, give dem bedre økonomisk støtte, sikre udviklingen af det professionelle miljø, sikre, at der er en bredere in-spiration inden for hele teaterområdet. Så det er i det lys, man skal se det.

Kl. 14.50

Så siger ordføreren for Venstre, at alle er tilfredse. Jeg må sige, at jeg har så fået høringssvarene fra det, man kunne kalde efterspørgsels-siden, publikumssiden, og teaterforeningerne er jo utrolig nervøse for det forslag, der ligger.

Jeg må også sige, at politisk synes jeg, at der er grund til at være en smule bekymret for det forslag, fordi vi ikke længere vil have nogen redskaber til at sikre, at vi f.eks. kan have smalle forestillinger overalt i landet, og at vi også med vores teatertilbud kan appellere til alle grupper i samfundet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så bliver det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

I det her forslag er der jo, som vi også har diskuteret tidligere i dag, et element af centralisering

og mere magt til ministeren. Det vil jeg ikke trampe yderligere rundt i under det her punkt, for det har vi jo været igennem.

I stedet for vil jeg faktisk bruge min taletid på at forfægte et sådan godt og sundt konservativt synspunkt, nemlig at man ikke skal lave om på ting, der fungerer godt. Der vil jeg bare sige, at det faktisk er min opfattelse, at den egnsteaterlovgivning, vi har i dag, er en lovgivning, der fungerer meget godt. Den er udtryk for en meget stor kulturpolitisk succes.

Hvis en kommune med udgangspunkt i lokalt initiativ i dag beslutter sig til, at den vil kaste penge i at etablere et teater, ja, så støtter staten jo så med 50 pct., fifty-fifty, og det er faktisk sådan, at det samspil mellem det lokale og det statslige niveau har været særdeles frugtbart.

Hvis vi bare tænker tilbage på, hvordan det var for 30 år siden, og det er jeg jo en af dem der godt kan huske, så var det jo sådan, at der vel næppe var et teater uden for de fire store byer, i hvert fald ikke en stationær teatervirksomhed. Der var jo turneer, som vi har set det i »Mata-dor« og i andre vigtige historiske dokumenter.

Det, vi nu har set, er, at der jo faktisk er kommet langt flere teaterbyer, og der er mange teatre, som er forankret i et godt lokalt samarbejde. Jeg mener sådan set, at det forslag, der ligger nu, i hvert fald sætter en stopper for, at den succes kan udvikle sig yderligere, fordi man jo der går over til en rammestyrelse.

Jeg kan godt forstå det bureaukratiske argument for en rammestyrelse, og hvis det var kommet fra Finansministeriet, ville jeg være meget forstående. Men pointen er, at det i hvert fald kun handler om at sikre større statslig styring af midlerne. Det kan ikke have noget kulturpolitisk mål, medmindre man selvfølgelig synes, at vi nu har det antal egnsteatre, der skal være i det her land, at der ikke skal være flere, eller alternativt, at der er nogle af dem, som vi godt kunne skære lidt ned for at lukke, så vi kunne få nogle andre og nogle flere.

Sådan ser jeg ikke på det, sådan ser Enhedslisten ikke på det. Den her automatik, som jo er en ny automatik, er vi i hvert fald ikke tilhængere af. Tidligere fik man automatisk penge. Nu kan man sige, at automatikken går ud på, at hvis der sker det, at der kommer et nyt egnsteater, ja, så er man da sikker på, at de eksisterende får dårligere økonomiske vilkår.

Det, der selvfølgelig her kunne være afgørende, var, hvis der så kunne findes nogle argumenter for, at det her var løbet fuldstændig ud af